

Socialinis bendravimas –

Pr. Gr.

RŪPESTIS SEN AIS ŽMONĖMIS

Taip jau yra gyvenime, kad žmogus gimsta ir pradeda skaičiuoti vis daugėjančius metus. Nors vaiko amžiuje tas metų daugėjimas, atrodo, eina labai pamažu, bet juo žmogus turi daugiau metų, juo tie metai greičiau bėga. Iš tikrųjų, jeigu žmogaus gyvenimą skaitysime tik aštuoniasdešimt, tai dešimt metų tėra tik aštuntoji dalis kelio. O greit prabėgę keturiasdešimt – jau pusė viso amžiaus. Ir juo žmogus eina labiau į pakalnę, juo greičiau jį traukia apačion, kur kelio galas visai baigiasi.

Tai tik vaizdas, kuris kiekvieno žmogaus yra skirtingas ir skirtingas kiekvieno kelias. Bet kiekvienas natūraliai eina į senatvę, į amžiaus pabaigą, nepaisant, kad jis nežino, kada jo amžius baigsis. Metų našta slegia vieną gal daugiau, kitą mažiau, bet visi jaučia metų sunkumą, ligų įtaką, aplinkos pasikeitimus, skirtingus santykius su žmonėmis. Ir žmonės aplinkui keičiasi, nes vieni iškeliauja, nors juos laikėme draugais, kiti atkeliauja, bet jų jau draugais negalime padaryti. Jie jau jau nesni, su naujomis idėjomis ir nauju gyvenimu.

Čia ir prasideda problema, kurią sprendžia valstybės, organizacijos, profesinės draugijos ir šeimos. Tą problemą sprendžia ir krikščionybė, nes santykiai jaunesnių su senesniais dažnai susikuria aplinkos įtakoje. Nors negalima sakyti, kad aplinka visada gera, bet vienokiu ar kitokiu būdu ji daro įtaką jaunesniems, vidurinio amžiaus ir senesniems ar jau visai pasenusiems žmonėms.

Čia ir kyla rūpestis, kaip reikia elgtis, kad senesniai šeimos nariui senatvė nebūtų tik našta, – jau pats amžius yra našta, – bet kad būtų ir tam tikra paguoda, kuri lengvintų ir taip jau nelengvas amžiaus dienas. Tą rūpestį vyresniais ir senais žmonėmis turi spręsti socialiniu bendravimu žmonių komunikacijos priemonės ir pačios šeimos.

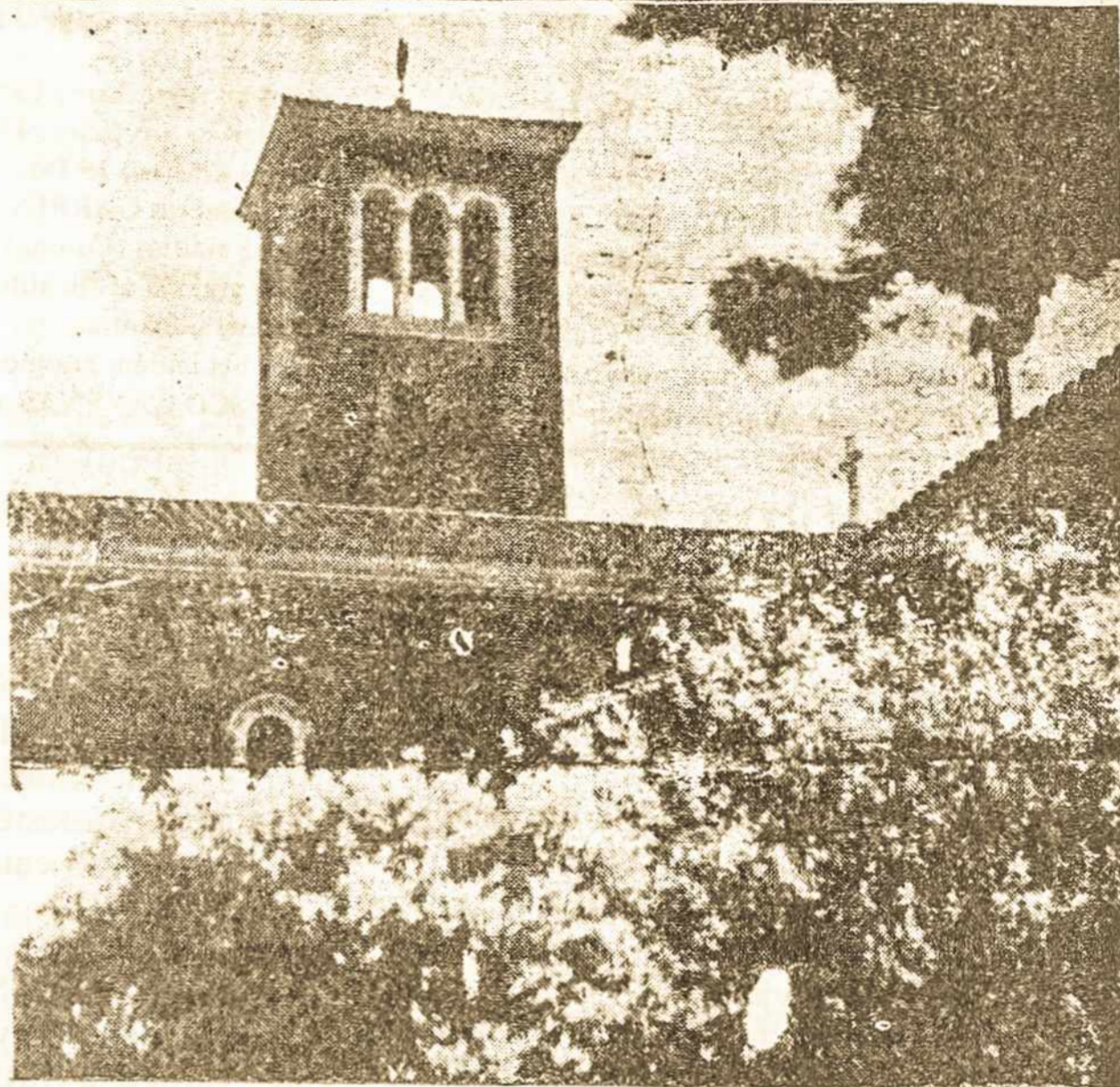
Sakoma, kad komunikacijos priemonės – spauda, televizija, radijas – pirmoj eilėj turi informuoti, skleisti tiesą, padėti žmonėms susižinoti vieniems su kitais. Modernios priemonės šiandien jau gali minučių ar valandų laike perduoti žinias į tolimiausius pasaulio kampus, kur tik yra įtaisai jas priimti. Bet komunikacijos priemonės ir linksmina žmones, užima jų laisvalaikį, paguodžia ir palengvina skausmą ir liūdesyje, teikia daugiau džiaugsmo laimingose dienose. Ir tai nėra bloga.

Jau senovėje yra susikūrę teatrai, kurie perduodavo ne tik dramas ar tragedijas, bet ir komedijas, kuriose žiūrovai galėjo juoktis, nors dažnai juokėsi patys iš savo ydų. Dar labiau dabar, kai televizija kiekviename name gali maitinti žaidimo džiaugsmu ne tik vaikus, bet ir suaugusius, juo labiau pasenusius ir nepajėgiančius ilgesnį laiką dirbti, skaityti ar mąstyti.

Komunikacijos priemonių tikslas neiškreipiamas ir nesusiaurinamas, kai sakoma, kad jomis turi būti žmonės guodžiami ir linksmunami. Tik tas juokas ar džiaugsmo perdavimas turi būti padorus, atitinkamas žmonių amžių ir sugebėjimą matyti ir girdėti.

Kai kurios bendravimo priemonės mėgina pajuokti senus žmones, kad jie jau neprigirdi ar neprimato, tai jos neatlieka savo pareigos. Galima pasijuokti ir iš seno žmogaus, bet jis neturi būti išjuokiamas dėl senatvės silpnybių, o tik senatvė turi būti vaizduojama kaip natūrali gyvenimo tėkmė. Juk nei senas kaltas dėl savo amžiaus, nei jaunas gali dorįbe laikyti savo jaunatvės, kuri dar neturi nei mokslo, nei patirties.

Ta mintimi kalbėjo ir pop. Jonas Paulius II senimo metų proga, primindamas komunikacijos priemonės jų žmogišką ir krikščionišką paskirtį. "Komunikacijos priemonės jų ran-

Lietuvių Aušros Vartų bažnyčia Avellanedoje. Ji pastatyta lietuvių pastangomis. Rugs. 22 d. mini 40 metų sukaktį.

kose savo apimtimi, veikimu ir žmonių betarpišku pasiekimu gali ramiai ir iškalbingai atkreipti pasaulio dėmesį ir supažindinti su senesnių žmonių gyvenimo sąlygomis... Jie gali imtis ir efektyvaus sprendimo šia kryptimi", kad vyresnieji nebūtų skriaudžiami.

Geriausią yra, kaip sako pop. Jonas Paulius II, kad senesni ar jau visai pasenę žmonės galėtų gyventi savo šeimoje. Bet reikia žiūrėti ir tikrovės – dalis senų žmonių jau neturi savo artimųjų, dalis šeimų yra tokiose sąlygose, kad negali tinkamai globoti net ir savo tėvų. Jaunesni dirba, nes reikia pragyventi ir savo šeimai kurti ateitį. Kiti neturi jėgų ar patys yra ligoniai ir negali globoti tokių, kurie jau reikalingi ne tik nuolatinės priežiūros, bet ir mediciniškos pagalbos. Todėl popiežius sak kad reikia bendromis jėgomis kurti institucijas, kuriose ir senesni, palieję ar ligoniai galėtų tinkamai gyventi, turėti savo amžiui tinkamas bendravimo priemones ir būti su savo amžiaus žmonėmis ir su jais galėti mintimis pasidalinti.

Bažnyčia jau nuo pat pradžių rūpinosi vargšais ir paliegušiais. Susikūrė tik tiems tikslams vienuolijos ar draugijos, kurios rūpinosi, kad negalį patys savimi pasirūpinti, paguosti, jų gyvenimas iki kelio pabaigos užtikrintas. Tokie vardai kaip "hotelis", "hospitalis" kilę iš lotyniško žodžio "hospitium", tai yra prieglaudos ar apsaugos namai, kuriuose kiekvienas galėtų rasti patogų gyvenimą, jei jis negali nei šeimoje, nei vienas išgyventi, jei jis yra ligonis ar benamis.

Bet čia nėra tik vienos Bažnyčios reikalas ar religinė problema. Tuo turi rūpintis sutelktinėjami pajėgumai ir Bažnyčia, ir valstybė, ir šeimos, ir paskiri žmonės. Jie visi yra bent dalina atsakingi vienas už kitą, juo labiau įpareigoti evangélinės dvasios. "Tai turi būti daroma pasauliečių, nes čia priklauso dviems pasauliams – krikščioniškam ir žmogiškam, o ne tik dvasiškiams ar vienuoliams" (Yves M.J. Congar).

Senimo metų proga reikia prisiminti, kad senų žmonių nestokojama. Šeima ir draugijos turi rūpintis savaisiais. Bet ir visuomenės, tautinės bendruomenės, valstybinių institucijų pagalbą remiama tuo pačiu pagrindu – visi yra vienas kitam skolingi ir visi turi senatvėje padėti eiti amžinybén socialinio bendravimo dvasioje.

SEM ANARJO

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 52

KGB SIAUTĖJIMAS MARIJAMPOLĖJE

1981 m. gruodžio 5 d. saugumiečiai ir milicininkai apsupo ir įsiveržė į Magdalenos KUNCEVIČIŪTĖS namą (Alyvų g. Nr. 4), kur kun. Pranciškus ŠULSKIS aukojo šv. Mišių auką, o būrelis tikinčiųjų meldėsi. Kun. Pranciškus ŠULSKIS 1946 m. čekistų buvo pašautas ir jau 36 metai kaip nevaldo kojų, todėl šv. Mišias visada aukoja kambaryje.

Įsibrovėliai pradėjo fotografuoti besimeldžiančius. Čekistai landžiojo po kambarius, fotografavo rastus rožančius, knygas, apžiūrejo namo palėpes, paėmė ant stalo rastą "LKB Kronikos" 49 numerį. Saugumiečiai primygtinai reikalavo greičiau nutraukti melstis ir parodyti dokumentus. Nežiūrint įsibrovėlių keliamo triukšmo, susirinkusieji giedojo giesmes ir sukalbėjo dalį rožančiaus. Moterims pareikalavus prisistatyti, iš atvykėlių būrio savo pavardę pasisakė tik Namų valdybos viršininkas GRANICKAS. Vienas saugumietis pareiškė, jog esą skundas, kad šiuose namuose viliojamas jaunimas, Patikrinus dokumentus, kun. ŠULSKIS, lydint saugumiečiams, buvo nuneštas į savo namus. Pareigūnai surašė protokola, tačiau namo savininkė jį pasirašyti atsisakė.

Neturinčius su savimi dokumentų prievarta susodino į mašinas ir nuvežė į milicijos skyrių "išsiaiškinti asmenybes". Atvežtas moteris apklausė trys saugumiečiai, neišdrįsė pasisakyti savo pavardžiu. Vienai atvežtajai atsakius kalbėti su nepažįstamu tardytoju, majoras ARBAČIAUSKAS pasisakė savo pavardę. Kai kurias sulaukytas tardė pakartotinai, kitas vežė į namus tikrinti dokumentų, vertė rašyti pasiaiškinimus. Po keturių valandų tardymo 23 val. nakties moteris buvo paleistos namo, bet tuo vargai nepasibaigė. Tuo jau prasidėjo nauji tardymai.

Po kelių dienų Alytaus milicijoje buvo apklašinėjama Marytė ALEKSAITĖ, kaip ji pateko į pamaldas, ar pažįsta kun. Sigitą TAMKEVIČIŪ, ar esanti vienuolė ir kt. Tardytojas pasiūlė ALEKSAITEI šnipinėti: ką veikia vienuolės, kur išvyksta, apie ką kalba ir t.t. Vėliau ALEKSAITĖ dar buvo tardoma du kartus. 1982 m. vasario mėn. tardymui į

saugumą buvo iškviešti net Marytės ALEKSAITĖS tėvai.

1981 m. gruodžio 9 d. viena čekistė tardė vilnietę Reginą LIUKINEVIČIŪTĖ, apie gruodžio 5 d. Marijampolėje vykusias pamaldas. Pokalbio metu čekistė tvirtino, jog LIUKINEVIČIŪTĖ esanti vienuolė ir žadėjo ateityje dar susitikti.

1981 m. gruodžio 11 d. buvo tardoma vilniėtė Stasė JAKUBONYTĖ. Čekistė kaltino tardomą, kad ji dalyvavusi vienuolių susirinkime. Tardytoja tvirtino, kad vienuolės, prisidengusios malda, skleidžia antitarybinę propagandą. "Mes žinome, - šaukė saugumietė. - kad jūs gerai pažįstate kun. Sigitą TAMKEVIČIŪ". Čekistė piktinosi, kad, vieną kartą sutrukdžius eiseną į Šiluvą, tikintieji bandė eiti kitus kartus.

1981 m. gruodžio 11 d. Marijampolėje buvo tardoma Magdalena KUNCEVIČIŪTĖ. Saugumietis kaltino namo savininkę, kad ji gruodžio 5 d. paslėpusi pamaldose dalyvavusi jaunimą. Tardytojas klausinėjo apie Nijolę SADŪNAITĖ, Genę NAVICKAITĖ, Oną VITKAUSKAITĖ, ar skaitanti "LKB Kroniką" ir kt. Saugumietis įtikinėjo, jog, užsiimdamos tokia veikla, ji ir jos draugės pateksiančios į kalėjimą.

1981 m. gruodžio 11 d. buvo tardoma kapusietė Stasė BURKUTĖ. Čekistą domino vienuolynai, "LKB Kronika", Nijolė SADŪNAITĖ, Genė NAVICKAITĖ, Ona VITKAUSKAITĖ ir kt. Po tardymo saugumiečiai Stasę BURKUTĖ nuvežė į namus, kur paėmė rašomosios mašinėlės šrifto pavyzdį ir žadėjo, jog ateityje dar reikės susitikti.

1981 m. gruodžio 11 d. tardymo metu saugumietis kalbėjo Eugenijai KALVAITYTEI: "Jūs, vyresnio amžiaus, galite melstis, bet jaunimą luošinti negalima". Prigrasinęs, kad už religinių sambūrių organizavimą gali tekti labai skaudžiai nukentėti, čekistas KALVAITYTEI liepė įspėti visas vienuoles, kad draudžiama organizuoti eisenas ir religinius susibūrimus.

1981 m. gruodžio mėn. pradžioje pas Marytę NAVICKIENĖ buvo padaryta krata. Moteris kaltinama religinės literatūros dauginimu.

LIETUVOJE

8 - O ESTADO DE S. PAULO
SÁBADO - 25 DE SETEMBRO DE 1982Lituanos se
manifestam
contra russos

MOSCOU - Milhares de pessoas realizaram nesta semana uma manifestação pelas ruas de Vilna, capital da Lituânia, depois de uma partida de futebol entre um time local e uma equipe russa, revelaram ontem fontes dissidentes. Os manifestantes se reuniram na Praça Lênin, símbolo do domínio soviético, no centro da capital, e cantaram hinos patrióticos lituanos, valendo os russos, disseram as fontes.

A imprensa soviética não fez qualquer referência ao incidente e o órgão do PC de Vilna, consultado pela agência Associated Press, disse que não sabia de manifestação alguma.

Segundo informações transmitidas por telefone a correspondentes ocidentais em Moscou, a marcha, realizada por vários milhares de manifestantes, começou espontaneamente depois de uma partida entre as equipes de futebol Zhalgiris, de Vilna, e Shinnik, de Iaroslavl, cidade da Federação Russa, a 300 quilômetros de Moscou. A equipe local derrotou os visitantes por 2 a 0.

De acordo com os dissidentes, os manifestantes marcharam mais de um quilômetro até a Praça Lênin, onde a polícia interveio para dispersar a manifestação contra a presença russa na Lituânia.

O incidente faz lembrar uma violenta manifestação anti-soviética realizada recentemente na cidade polonesa de Wrocław, depois de uma partida entre um time local e o Dynamo, de Moscou.

NAUJI POGRINDŽIO LEIDINIAI

Vakarų pasiekė PERSPEKTYVOS Nr. 22 (1981), Lietuvos pagrindinio leidinio. Šiame numeryje 140 puslapių.

Vakarų pasiekė naujas pagrindinio leidinio DIEVAS IR TĖVYNĖ Nr. 16 iš 1980 61 psl. Turinyje: Rūpintojėlių žemė; J. Girnius „Tauta ir tautinė išstikimybė“ (ištraukos); B. Brazdžionis „Do profundis“, Fragmentai iš knygos „Susimąstymo valandos“; Mokslas ir religija; „Jis stovėjo“; Knygos to nepasakos; Mus įtikinėja ateistai a) apie inkviziciją, b) apie religiją ir šiuolaikinį žmogų; „Ir vėl“; Argumentai prieš „argumentus“ - Kam kuriamos civilinės apeigos? Krislai - Ginkimės nuo „tarpautimės“ kalbos; ir Žodis mielosioms močiutėms.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquitas, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

ATLEISK IR DOVANOK...

Šio meto liturgija tęsia pamokymus mūsų krikščioniškam gyvenimui. Ir tai vykdo per skaitinius, kurie šiandien kalba ypač apie reikalą atleisti, dovanoti (Sir 27,33 – 28,9; Mt 18,21 – 35). Ypač Evangelija. Ji nėra vien tik "Kristaus gyvenimas"; Evangelija yra ir mūsų gyvenimo istorija (koks aš esu) ir jo kelrodis (koks turiu būti).

Šios dienos Evangelija trumpai pristato Kristaus papasakotą "prilyginimą" apie valdovą ir jo tarną – "ministerį", įsiskolinusį didžiulę sumą.

I. Mano skola

Jei ir niekam kitam nebūčiau "skolingas", bet Viešpačiui – tai tikrai.

Juk aš nieko savo neturiu – viskas Jo! Ir tai – tik Jo duota laikinai, paskolina. Netrukus prašys apyskaitos!

O jei ir ką turiu, tai tik nusikaltimas, nuodėmės...

Tai koks turi būti mano nusistatymas prieš Dievą, mano Kūrėją, Viešpatį ir Teisėją? Ką jam sakyti?

Ne kitaip, kaip tik: "Viešpatie, turėk kantrybės su manim! Aš... viską gražinsiu!"

Taigi, mano nusiteikimas Viešpaties akyse turi būti pagrįstas

– prašymu, malda, pilnu pasitikėjimu jo gerumu.

– Tačiau reikia parodyti ir nors trupčiuką geros valios: nors stengtis "gražinti"!

Aišku, negalėsiu Viešpačiui "gražinti visą skolą", kaip kad žadėjo Evangelijoje aprašytas tarnas. Bet, jei parodysiu nors truputį geros valios, Viešpats dovanos, kaip kad tos pačios Evangelijos valdovas: "Pasigailėjęs... dovanuoja jam skolą".

II. Mano atlaidumas

Jei esam "skolingi", mokam prašyti: Palauk, turėk kantrybės! ...

Tačiau jei esam "skolintojai", tuomet mūsų nusiteikimas dažnai kitoks.

Mes piktinamės Evangelijoje aprašyto tarno pasielgimu. Valdovas jam do-

vanojo visą didelę skolą ("10.000 talentų" – milijoninė, pasakiška suma). O jis, sutikęs savo draugą, kuris jam buvo skolingas "šimtą denarų" (vienos dienos darbininko uždarbis), nutvėręs smaugė jį, šaukdamas: "Atiduok skolą". O kadangi anas ant greityjų negalėjo, tai šis ėmė ir jį įmėsino į kalėjimą, iki atiduos skolą.

Tikrai žiauriai pasielgė šis nedorėlis. Bet ar ne dažnai toks ir pačių mūsų pasielgimas?

Ir tai ne dėl kokios didelės pinigų sumos, o kartais dėl menkniekio – dėl pasakyto (ar mūsų tik įsivaizduoto) kokio žodelio?...

Gi jei ir negalim "įmėsinti į kalėjimą", tai tikrai išmetam iš savo širdies su visai nekrikščionišku nusistatymu: "Mirsiu, bet to tai tikrai nedovanosiu!"..

O paskui vistiek drįstam melstis: "Tėve mūsų... atleisk... kaip ir mes atleidžiame (ar "neatleidžiame!")" ...

Ir jei du kaimynai – ypač tautiečiai – pykstasi, negalima į tai žiūrėti kaip į mus neliečiantį reikalą. Juk esam broliai – sesės.

Dar blogiau kurstyti neapykantą, kerštą ...

O turime stengtis asmeniškai ką nors daryti, kad blogis (ar nekrikščioniškas nusiteikimas) atsileistų. Kaip Evangelijoje: "Kiti tarnai nuliūdo; nuėjo ir papasakojo valdovui".

Gerų draugų įsiterpimas gali išgauti – Dievo atleidimą
– susitaikinimą tarp brolių-sesių.

III. Rauti blogį iš šaknų

Mūsų kartais pergriežtas nusistatymas prieš kitus ar tik nebus ženklas mūsų "blogos širdies" – kad dar esamas Evangelijos "nedorėlis tarnas", kuris galvoja tiktai apie save, kuriam visiškai trūksta artimo meilės? .

Reikia dažnai iškvosti savo sąžinę Kristaus žodžių šviesoje: "Aš jums duodu naują įsakymą: kad jūs taip mylėtumėte vienas kitą, kaip aš jus mylėjau" (Jo 14,34);

Tačiau vien tik peržvelgti sąžinę nepakanka. Reikia veikti:

– Patys prašyti Dievo atleidimo, ypač pasinaudodami atgailos sakramentu. Juk kiek "skolų" turime su Viešpačiu!

– Ir atleisti kitiems, kaip Dievas mums, prašantiems, atleidžia.

Jau Senojo Testamento mintytojas pabrėžia:

Jei žmogus nesiliauja pykęs ant savo artimo, kaip jis gali prašyti Dievą pagy-jimo?

Atsimink savo gyvenimo galą ir pameski piktumą... atsimink Aukščiausiojo sandorą ir pamiršk patirtas skriaudas".

Tai kaip ir kiek kartų atleisti? "Ar net iki septynių kartų?", klausia Evangelijoje Petras, manydamas jau nustatęs didelį skaičių.

O Jėzus: "Nesakau tau – iki septynių, o iki septyniasdešimt septynių kartų", būtent be ribų, visuomet.

Oh, kad mokėtum nors kartą viską nuoširdžiai atleisti ir dovanoti!

Ir "užmiršti", kas buvo!

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DĖMESIO LIETUVIAI!!!

CONISA IMÓVEIS YRA VISŲ LIETUVIŲ NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turtą.

Galime jums pasiūlyti geriausias namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATSILANKYMO

išgersime kartu kavutę.

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

Aurelija Balašaitienė

PASAULIEČIŲ POŽIŪRIS Į PARAPIJĄ

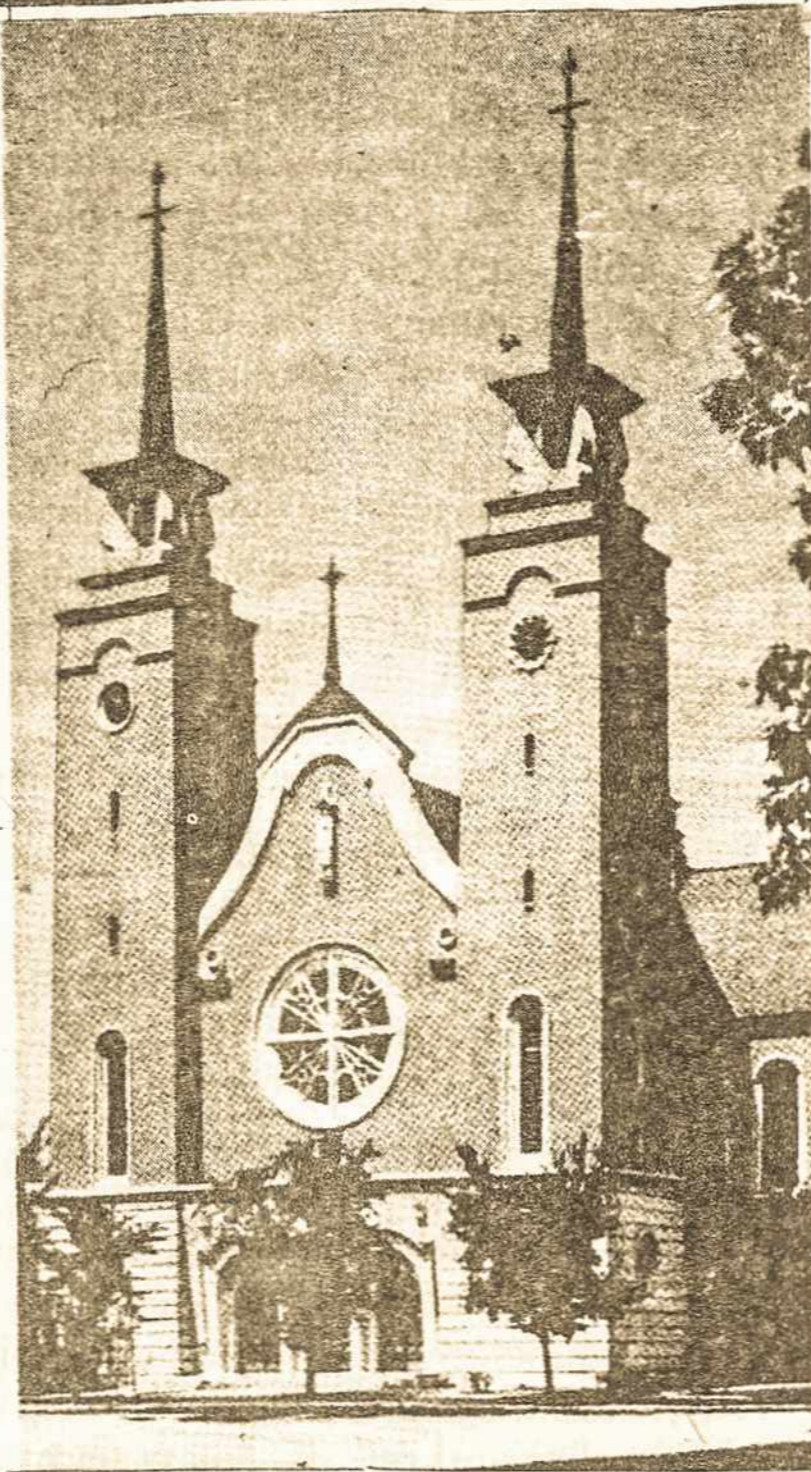
Paskelbus Lietuviškos Parapijos Metus, mūsų spaudoje pasirodė ilga serija straipsnių, nagrinėjančių mūsų parapijų problemas. Daugiausia pasisakė dvasiškiai, pareikšdami savo nuomonę. Tai sa-vaime suprantama. Suprantama yra ir tai, kad scenoje esančiam aktoriui publika atrodo vienaip, o publikai aktorius atrodo kitaip.

“Audiatur et altera pars”, sako senas lotynų priežodis. Parapijų klausimo nagrinėjime turime dalyvauti visi – tiek dvasiškiai, tiek parapijų pasauliečiai nariai. Tik nuo abipusio supratimo ir dialogo priklauso ir Liet. Parapijos Metų komiteto projektų bei idėjų įgyvendinimas.

Dvasiškiai, savo pašaukimui pakiusdami, yra Dievo tarnybos vykdytojai, Jo valios skelbėjai. Iš kitos pusės, būdami tarpininkais tarp kūrėjo ir žmogaus, jie negali pamiršti ir žmogiškojo elemento, be kurio dvasinis gyvenimas vegetuotų. Žmogaus santykis su Dievu yra pagrindinė jo gyvenimo gairė. Tačiau kaip jis laikosi tos gairės? Žmogus žemėje pirmiausia yra apsprendžiamas savo gimimo fakto, tapimo kurios nors tautos nariu. Joje jis randa savo pradus. Jos kalboje jis randa komunikaciją su Dievu, prie jos eina palaipsniui, plečia žodyną, sąvokas savo kalbos rémuose.

Istorijos verpetuose mūsų tauta turi daug kentėti, keliauti, gyventi svetur. Mūsų dvasios dualizmas, gyvenant tarp dviejų kultūrų, nemenkina mūsų asmenybės, bet ją praturtina. Ir lietuviai dvasiškiai negali to dualizmo atsisakyti, savo gimimo fakto Viešpaties galinga ranka atsiųsti į mūsų tautą. Jie privalo drauge su mumis ir melstis, ir sielotis savos tautos likimu, jos kultūros gyvastin-gumu, jos vaikų lietuviškumu. Ir čia lietuviškos parapijos gali atlikti savo didįjį, likiminį vaidmenį.

Tie, kurie teigia, kad Viešpatį garbinti galima betkurioje šventovėje, betkuria kalba, pamiršta pagrindinę žmogiškos būtybės savybę – priklausomumą savo tautai, Dievo skirtai. Bendravimas su Dievu yra vienas intymiausių žmogiškos būtybės funkcijų. Tai pokalbis, kurio metu atveriamas širdis, išreiškiama

Šv. Mergelės Marijos Gimimo Marquette Parke lietuvių parapijos bažnyčia.

padėka, maldaujama pagalbos, jiejama paguodos. Argi tai galima išreikšti ne savo gimtąja kalba? Mano supratimu, žiūrint pasaulietiškomis akimis, bendravimas su Dievu nėra vien formalumo atlikimas, judinant lūpas, tariant žodžius, nekreipiant dėmesio į jų prasmę. Tai yra giliausias dvasios išsiliejimas, kuris įmanomas tik tada, kai to išsiliejimo nevaržo jokie pašaliniai saitai – žodynas, gramatika, sintaksė.

Savo laiku lotyniškos pamaldos viso pasaulio katalikus vienijo visuotino ritualo grožiu. Ir nemokantieji lotynų kalbos suprato maldų tekstus ir su dideliu malonumu aktyviai dalyvavo lotyniškoje pamaldose. Pasklidus ekumeninei dvasiai, K. Bendrija ne tik pripažino asmens teisę bendrauti su Dievu jo gimtąja kalba, bet ir tą teisę sustiprino reikalavimu, kad pamaldos būtų laikomos tikinčiųjų kalba. Tačiau ekumeninės nuotikos pavėluotai pasiekė mus. Lietuvių tarpe tikinčiųjų skaičius nesumažėjo. Jis tik sumažėjo lietuviškų parapijų sąraše.

Savo laiku lietuviškos parapijos raliai tapusios lietuviško gyvenimo centrais, savo uždavinį visokeriopai atliko. Laikui bėgant, mūsų jauniausioji karta, auganti toli nuo savo tėvų žemės, išaugusi šio žemyno katalikiškose mokyklose, kuriose ekumenizmas nebuvo skleidžiamas, į lietuviškas parapijas nebežiūri tautinio įsipareigojimo akimis, nes padarė išvadą, kad “Dievą galima garbinti betkurioje šventovėje”. Ir tos minties pagrinde reikia jiejoti mūsų parapijos krizės šaknų.

Manau, kad dar nevelu atnaujinti mūsų parapijų lietuviškumą, jiejant ne vien paramos aktyvių parapijos narių tarpe, bet ir pačiai dvasiškijai stengiantis pasiekti nuo parapijų atitrūkusius asmenis. Teko girdėti viešai ir privačiai, kad lengviau esą pasauliečiams prikalbinti draugus grįžti į lietuvišką parapiją, negu kunigui. Su tokia nuomone nenorėčiau sutikti, nes esu giliai įsitikinusi, kad “paklydusių avelių” grąžinimas į kaimenę yra tiesioginis kunigo uždavinys, jiejant naujų metodų ir priemonių. Parapijos narių skaičiaus padidinimo naštos nereikėtų uždėti ant pasauliečių pečių, kurių pareigos yra plačiai išsišakojusios turimos šeimos ir parapijos išlaikymo atsakomybės ribose. Aš pati nesijaučiau turinti teisę brautis į savo draugų sąžinę bei kviesti juos į vieną ar kitą parapiją.

Mes, kurie esame sąžiningi savo parapijų nariai, laukiame iniciatyvos iš savo dvasiškųjų, kurių konkrečias pastangas remsime kiek išgalėdami. Tačiau pirmasis žingsnis ir pirmoji atsakomybė turėtų būti jų pačių.

Lietuviškos Parapijos Metų komiteto projektai yra puikūs, tačiau jiems nebus dirvos tol, kol nepadidės parapijoms priklausančių jaunų šeimų skaičius. Asmeniniai vizitai, senovinis lietuviško “kalėdojimo” paprotys ir panašūs veiksmai iš dvasiškios pusės turėtų atnešti pozityvių rezultatų. Branduolys, kurį randame dabartinėse parapijose, nėra reikalingas išsamios programos, nes jame dar gyva tautinė-religinė įsipareigojimo dvasia. Pagrindinis uždavinys yra tą dvasią perduoti tiems, kurie yra atsidūrę už parapijų ribų.

Tėviškės Žiburiai, 1982, IX.9.

“DAINUOJAM LIETUVĄ”

NAUJA

Lietuviškų liaudies dainų juostelė – Kasetė jausmingai įdainuota Edmundo Kuodžio ir Jono Girijoto liaudies instrumentams palydinti.

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Waldomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIÊNCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO – PORTUGUÊS – LATIM – GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polonês, Russo, Ucrainiano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 – 4º andar – Sala 43 – Fone: 35-1779

Residência: Rua das Tordesilhas, 194 – Alto da Lapa – São Paulo

INFORMATIVO
DA
JUVENTUDE

Dirigido pelo G.A.L. Coord. Hercules Celešauskas

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

ELEIÇÕES PARA DELEGADOS AO V PLJK

Foram realizadas, num clima de tranquilidade, as eleições para a escolha dos Delegados do Brasil para o V PLJK no dia 25 de setembro p.p. na Casa da Juventude "Ramovė". Compareceram 47 eleitores, o que corresponde, em eleições voluntárias, uma população envolvida de cerca 500 jovens, número considerado satisfatório.

Foram qualificados, através de eleição secreta realizada pelos membros da Diretoria da BLJS, nove jovens inscritos para serem candidatos: Arnaldo Zizas, Claudio Butkus, Cristina Valavičius, Flavio Bacevičius, Irena Martinaitis, Marcos Lipas, Marcos Sauka, Milda Remenčius e Sofia Žūtautas.

Conforme publicado no "Mūsų Lietuva" de 5 de agosto de 1982 (nº 31/1770), o Brasil possui sete vagas, sendo uma reservada para o presidente da BLJS e as demais para os seis primeiros candidatos classificados em maior número de votos obtidos. Os três últimos, dos nove candidatos que concorreram às eleições, serão considerados suplentes na ordem decrescente de votos recebidos em caso de ausência, de um (ou mais) dos seis primeiros classificados.

A abertura da urna e contagem dos votos realizou-se publicamente na Sala de ensaios do Coral Volungė no dia seguinte (dia 26) às 18:00 horas.

Estando presentes todos os membros da Diretoria da BLJS, Alexandre Valavičius, Roberto Saldys, Elizabete Vazgauskas, Nilza Guzikauskas e Douglas Saldys, foram apurados os seguintes números de votos:

- 1) Claudio Butkus - 38 votos
- 2) Marcos Lipas - 36 votos

Não condene os que estão em posição de destaque na política ou na administração pública.

Não diga que no lugar deles faria melhor. Enquanto não pomos em ação real nossas forças, não temos certeza do que são capazes.

Talvez você fizesse pior, se estivesse na posição deles.

Procure desculpar, porque não conhecemos as circunstâncias em que se encontram aqueles que têm sobre seus ombros o grande peso da responsabilidade pública.

- 3) Flávio Bacevičius - 32 votos
- 4) Arnaldo Zizas - 31 votos
- 5) Milda Remenčius - 29 votos
- 6) Cristina Valavičius - 16 votos
- 7) Marcos Sauka - 15 votos
- 8) Sofia Žūtautas - 14 votos
- 9) Irena Martinaitis - 10 votos

Aos jovens eleitos desejamos o maior sucesso na Semana de Estudos do V PLJK.

Lembramos a todos candidatos e à juventude em geral, que os encontros preparatórios para o Congresso serão reiniciados a partir de novembro próximo.

Aleksandras Valavičius
Presidente da BLJS

São Paulo, 26 de Setembro de 1982

RADAR

ELEIÇÕES DA BLJS -
DESCONTENTAMENTO

Tendo me inscrito para a eleição dos "atstovai" que nos representarão no próximo congresso mundial da juventude, qual não foi a minha indignação ao ver que a minha inscrição foi a ÚNICA vetada para figurar na lista dos candidatos.

Procurando o Presidente da BLJS, Sr. Alexandre Valavičius, para saber o motivo da recusa, este com esquivas respondeu que não tinha certeza mas achava que o motivo tinha sido o meu fraco lituano.

Isto não justifica de maneira nenhuma, devendo ser outro o motivo, uma vez que na lista dos inscritos figuram nomes de pessoas que além de não falarem o lituano só muito rescentemente passaram a frequentar a Colônia e apenas como atividade recreativa. Aliás segundo informações recebidas dos próprios organizadores do Congresso, isto não seria motivo pois vão haver tradutores para os que encontrarem dificuldades de compreender o discutido. Aqueles que mais participam podem levar a palavra da juventude quase sem falar o lituano e não podem ficar de fora em acontecimentos desta grandeza. Atuo na Colônia desde 1972 em diversas atividades, dança, coral e também levando atividades de relevância como difusão da cultura lituana, auxiliando na promoção e elaboração de exposições e outras atividades benéficas e culturais, sempre prestigiando comemorações oficiais.

Diante disso só posso concluir que a recusa foi por motivo de ordem pessoal. E ainda que houvesse não seria este o momento, nem a atitude a ser adotada pela Jaunimo Sajunga.

Quero ainda ressaltar que apesar do ocorrido ter me entristecido afirmo que mesmo sendo do desagrado de alguns continuarei sendo membro ativo da Colônia.

Claudia Pratali

2º ENCONTRO PREPARATÓRIO
PARA O V CONGRESSO MUNDIAL
DA JUVENTUDE LITUANA

No dia 11 de setembro passado ocorreu o segundo encontro preparatório para o Congresso a realizar-se em 1983.

A abertura do encontro deu-se com a apresentação de uma palestra feita pelo Sr. Alfonso Petraitis à respeito do bilinguismo (dvikalbiškumas).

Ao Sr. Alfonso Petraitis agradecemos profundamente pela contribuição e apoio que nos foi dirigido e ao valioso número de informação que a nós conseguiu transmitir. Num país como o Brasil onde dados estatísticos mostram que até 1973 haviam emigrado aproximadamente 5.100.000 pessoas de diferentes origens, fica-nos difícil discutir o bilinguismo como um problema.

Diariamente cruzamos com famílias emigrantes as quais falam seu idioma entre si. Nossos ouvidos já não estranham ouvir outra língua que não seja o português.

Novamente as estatísticas nos mostram que até 1973 emigraram:

portugueses	1.600.000
italianos	1.500.000
espanhóis	700.000
japoneses	250.000
russos	110.000
alemães	200.000
outros	700.000

Dentre os acima, estão também grande número de lituanos, distribuídos entre as contagens pertencentes aos grupos russo, alemão e de outras nações, uma vez que antigamente não se registraram oficialmente os lituanos.

Atualmente a soma de lituanos e seus descendentes aproxima-se de 100.000, o que equivaleria a 1 lituano para cada 1.000 brasileiros.

No entanto, preservar o idioma lituano está cada vez mais difícil...

Nada nos proíbe de falar dois, três ou quatro idiomas, muito pelo contrário. Por motivos profissionais, sociais ou culturais, o conhecimento de mais de uma língua é cada vez mais incentivado, para não dizer exigido. Para nós, lituanos, o conhecimento do idioma lituano significa o laço de união entre diversos diferentes países. E, a união faz a força...

As condições que nos cercam favorecem o aprendizado:

- flexibilidade, uma vez que nossos ouvidos estão acostumados aos sons de línguas estrangeiras.
- possibilidade em ouvir e aprender o idioma em casa, em escolas, em seu meio.
- por uma questão de necessidade, citando como exemplo o iminente congresso que exige o conhecimento do lituano para comunicação.

Mas ainda resta uma questão: Será que nós queremos? Qual a real importância da língua lituana em nossa vida e por conseguinte qual a importância de seu aprendizado e conhecimento?

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P. 4421-01000 S. Paulo, SP

“REFLETINDO SOBRE AS REFLEXÕES”

Foi com indignação que li a coluna “Reflexões” do Informativo da Juventude Lituana “MES”, datado em 23 de setembro último, quando, ao referir-se sobre os candidatos à delegação para o V Congresso Mundial da Juventude Lituana, destacou e apelidou, alguns destes, como “Turistas” e “Paraquedistas” em nossa Colônia.

Não tenho pretensões de repreender a comissão editorial deste jornal por tal afirmação mas, apenas reforçar o quanto tal colocação pode vir a intimidar e, até mesmo ferir, as pessoas que recentemente ingressaram em nossa Colônia, integrando os diversos grupos representativos de jovens que todos conhecemos.

Por outro lado, também me preocupou o fato de tal colocação vir a intimidar, também, àqueles que têm intenções de dar o seu apoio e contribuição às atividades desenvolvidas em nossa Colônia, e que, poderiam vir a sentir-se amedrontadas com a possibilidade de não virem a ser bem recebidas e acolhidas em nossa Comunidade.

Acho infundada a afirmação de que estes jovens novatos não têm a capacidade de representar o Brasil em um Congresso Mundial. Desde quando esta capacidade tem que ser medida baseada nos anos, meses ou dias de trabalho e participação em nossa Colônia?

Falar, ler e escrever lituano é uma das premissas básicas que habilitam o candidato a se inscrever à representação. Cabe aos jovens, que dão o seu voto, escolher o seu preferido. Acho que a redação do “MES” poderia reforçar a importância do voto de todos os jovens; capacitá-los a escolherem seus candidatos pelas virtudes e aptidões que têm, mas não dirigir a opinião pública a partir de apelidações.

Pergunto ainda: Será que, para ser aceito na Colônia — sem apelidações — é necessário nascer, crescer e desenvolver-se na Comunidade Lituana?

Baseado em quê, dá-se o direito de julgar estas pessoas que só agora surgiram para participar. Nas experiências passadas? Ninguém é igual a ninguém.

Se o “MES” é dirigido pelo Grupo de Ação Lituana — GAL — que tem por objetivo maior unir os jovens lituanos, não me deixou transparecer, com essa afirmação, a sua posição de apoio, incentivo, e credibilidade a todos aqueles que têm participado de nossa Comunidade, ainda que recentemente.

2º ENCONTRO...

Após a palestra seguiram-se discussões entre os presentes deixando-se o tema inclusive aberto para a participação de todos. Para tanto, solicitamos que todos os jovens enviem suas opiniões e respostas às questões levantadas, endereçando-as para a redação deste jornal.

Estas questões serão discutidas e compiladas numa pesquisa onde pretendemos demonstrar o real posicionamento representá-la durante o congresso.

CONTAMOS COM VOCÊS. Não esqueçam de mandar suas opiniões o mais breve possível. AGUARDAREMOS.

BLJS — Sofia Žutautaitė

Atuo na Colônia Lituana já há alguns anos e foi somente quando surgiu o Grupo de Danças Nemunas, que passei a participar mais ativamente. Naquela época, um dos principais objetivos do Grupo que se formava, era participar do Festival Internacional de Danças, que acabou por realizar-se em Chicago, Estados Unidos, no ano de 1972. Tinha praticamente acabado de entrar no Grupo. Teris sido também taxada de “Turista” ou “Paraquedista”? Se tivesse sido assim intimidada, talvez não teria permanecido no Grupo, por anos a fio, e nem estaria contribuindo com o meu trabalho, até os dias de hoje.

O fato é que cada indivíduo é diferente de outro. Quantos já se dedicaram muito pela Colônia e se afastaram por diversos motivos? Ou ainda, por que outras razões, não tiveram a oportunidade de participarem antes e, só agora se apresentaram...

Na minha opinião, o “MES” como Informativo da Juventude Lituana, e especialmente dirigida a ela, deveria valer-se deste meio de comunicação, para aumentar o sentido de participação e cooperação de todos os jovens na Comunidade, dando a todos um sentimento de integração comunitária; Inspirar a iniciativa individual e o desejo de progredir de todos os jovens nas atividades da Colônia; Combater, quando necessário, opiniões adversas ou rumores negativos, sem provocá-los; Construir a compreensão e o apoio de todos que integram nossa Colônia; Evitar gracejar e adjectivar nossos jovens, referindo-se a todos com respeito; Empenhar-se com os recursos que têm, em dar um tratamento equitativo a todos aqueles que de nossa Comunidade fazem parte.

Enfim, conseguir a credibilidade e o reconhecimento de sua importância em nossa Colônia pelo auxílio que venha a dar a todos que dela precisem, sabendo, com imparcialidade, interpretar todos os problemas, e permitir que possamos poder contar com um Meio de Comunicação Integrador, digno de uma comunidade que, apesar de tudo, cresce e se estrutura nos moldes a que todos aspiramos.

Cristina Gabriela Valavičius

CARTAS

Referente ao artigo publicado no “MES” da semana passada onde o “Nemunas” se apresentou com o pessoal da Escola Américo de Moura gostaria de comentar que houve uma coordenação entre o jornal e o grupo. Se isto ocorrer com maior frequência melhor para nós leitores.

Como soube da apresentação, estive presente com minha esposa, no espetáculo e gostei muito do grupo teatral.

Gostaria de sugerir que esta peça fosse apresentada para a colônia em uma próxima oportunidade.

Peço ao jornal que entre em contato com os organizadores deste trabalho para viabilizar a minha aspiração.

Claudio Butkevičius

SKAITYK IR PLATINK

“MŪSŪ LIETUVA”

VEM AÍ...

DIARIO DO GRANDE ABC

Domingo, 19 de setembro de 1982

Feira aguarda a presença de 30 mil pessoas

Um público estimado em 30 mil pessoas deverá prestigiar a 13ª Feira das Nações, inaugurada sexta-feira na Garagem Municipal de São Caetano, cuja renda se revertirá em benefício da Casa da Amizade. Entre as atrações programadas para hoje, a partir das 20h, destacam-se a apresentação de grupos típicos da Lituânia e Hungria e show do cantor José Luiz (Página 2 do Caderno A).

E VOCÊ O SABIA?

ARVYDAS

Claudio Butkus, regressando dos Estados Unidos, trouxe-nos um frasco de medicamentos com a denominação “MES”, enviado como homenagem ao nosso suplemento pelo Arvydas Žygas., que deixou saudades.

Agradecemos ao Arvydas por não ter nos esquecido e ao Butkus pelo transporte.

LIETUVA BRANGI — LITUÂNIA QUERIDA

LITUÂNIA minha pátria querida
Jazem em teu solo heróis amados
Céu infinito de azul intenso
Bela tu és e tão sofrida.

Vales formosos são teus Dubysa
Tudo tão verde parece arruda
E nos teus prados irmãs queridas
Entoam cantos tristes mas belos.

O pensativo Rio Nevejis
Sombrio ondula parece “juosta”
Enlaça prados é tão profundo
Seu pensamento só Deus entende.

Que alegria lá na aldeia
Quando gorgéia o “vieversys”
Ao sol poente, caindo a noite,
Que paz invade então os campos.

Bela tu és, ó pátria amada
Jazem em teu solo heróis valentes,
Os seus guerreiros por ti lutaram
Os trovadores a ti cantaram.

Maironis

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

EM PORTUGUÊS

NR. 19(78)

Lituania

A CANÇÃO LITUANA

O minúsculo País Báltico já na época do romantismo chamava sobre si a atenção de muitos homens mundialmente célebres: o grande Goethe, além de Schiller, Lessing, Kant, Zauervein, Adalberto von Chamisso, Felipe Ruhig, Schleicher, Geitler, Brugmann, Leskien, Chr. Bartsch, Zwick, Passarge, Gisevicius, Tetzner, Scheu, Bezzenberger e outros entre os alemães; os franceses Lamartine, Rousseau e o próprio Napoleão Bonaparte; Mickiewicz e Kraszewski dentre os poloneses; o russo Lermontov — e muitos outros escritores e intelectuais mundialmente conhecidos estudaram o folclore lituano, admirando-se da fonte de pura inspiração surgida das profundezas da alma nacional. O estudo da língua lituana tomou apreciável incremento no ocidente, onde se apreciava a sua sonoridade e a riqueza de suas formas, além de sua inextinguível beleza, patenteada sobretudo nas canções populares. Estas já há muito se espalharam pelo mundo inteiro a demonstrar quanta preciosidade pode encerrar a alma de um pequeno povo.

Quem criou estas canções? A nação inteira. Os poetas populares — os "kanklininkai", e os sacerdotes do culto antigo — os "vaidilos" forneciam, em muitos casos, tão somente a idéia, que, passando ao povo, era por ele desenvolvida, modificada, transformada conforme as vicissitudes ou necessidades do momento, aplicando-se-lhe a melodia — ora alegre e sonhadora, ora impregnada de tristezas.

O povo lituano canta desde tempos imemoriais. Proveniente das remotíssimas épocas antes de seu histórico — do período da pedra e do bronze — encontra-se a alma de

nossos antepassados nestas canções. O nome do Danúbio e de outras paragens estranhas são fielmente guardados até hoje no folclore que representa a história não escrita de um povo inteiro.

Os estudiosos classificam as canções populares, segundo o seu conteúdo ou tema, em: canções do trabalho, do amor, do sofrimento, da guerra, do velório, da orfandade e da viuvez, da natureza, da mitologia, da existência humana, etc. Até o começo da segunda guerra mundial eram conhecidas, na Lituânia, 112.000 canções populares, com 13.000 melodias diferentes, além dos 21.000 contos, 49.000 provérbios, 34.000 enigmas, 55.000 textos de credence popular, perfazendo o total uma soma verdadeiramente assombrosa de 305.000. E nem tudo se conseguiu reunir. Uma grande parte deste tesouro não foi colecionada ainda; outro tanto esquecido, pois os textos antigamente não eram escritos, mas sim, passavam de boca em boca, e iam desaparecendo com a morte de cada velhinho. O termo "antigamente" não se refere necessariamente a épocas remotas; aplica-se isto sim, ao período da escravidão russa (1795-1918), sobretudo à época contida entre 1864-1904, quando os "protetores" haviam nos proibido até o próprio uso das letras.

Podemos, portanto, afirmar que o número de canções populares lituanas deve alçar pela cifra de meio milhão. Quer isto dizer que cada família deste povo pode cantar uma canção diferente. Fato este inédito entre os povos da Terra.

E como seria possível ao lituano não cantar, já que a própria natureza está saturada de misteriosas canções? O gorgear da cotovia na manhã que desponta radiosa; o chilrear do rouxinol numa tarde linda e calma de junho, impregnada de aromas de "alyvos" em flor; o marulhar de um riacho pedregoso; a canção de uma cascata cristalina; o triste rumorejar de altíssimos pinheiros ao sopro dos ventos

uivantes de outono; a penosa umidade das chuvas de novembro; as ondas bravias do Báltico, falando dos castelos de âmbar no fundo do mar, com Juratés — as princezinhas — adormecidas sobre as almofadas feitas de espumas e de penugem de cisnes — convidam, quasi irresistivelmente, a exteriorizar nas canções os seus sentimentos, alegrias, saudades, tristezas e dores que lhe vão n'alma.

A ARTE LITUANA

A arte lituana não alcança longínqua antiguidade na forma cultivada pelos mestres ou artistas individuais.

O grande senso de beleza, porém, está inerente em todo o povo lituano, oriundo dos séculos passados da vida culta e remota das influências vizinhas.

Até o século XII, o povo lituano vivia em paz, nas margens do rio Nemunas perto do mar Báltico, como agricultores e caçadores. A vida social deste povo foi já, naquela época, regulada pelas leis da moral elevada, pelo culto da própria religião, que admirava o sol como fonte da vida e os gênios da natureza. Após o século XII começaram na Lituânia as invasões dos germânicos e dos eslavos, e como uma tempestade sem fim, assolam as terras do Báltico até os nossos dias.

Queremos, com este curto resumo histórico, lembrar as incessantes devastações e o roubo dos bens artísticos, que o povo lituano, repetidas vezes, tinha que reconstruir. Que isso, também, nos esclarece, mesmo apresentando as obras primas dos artistas contemporâneos da Lituânia, a persistente inclinação de venerar a alma artística da nação sutil, paciente e sempre criadora.

Graças a este dote da pátria imortal, os lituanos hoje dispersos por todo o mundo, continuam a cultivar a adoração pela beleza da arte produzindo obras de arte, como seus ancestrais fizeram em éras remotas dos tempos desconhecidos. Com a capacidade inata da harmonia das linhas e das formas, com o senso da beleza das coisas simples e da composição das cores, os lituanos que se dedicam à arte de pintura, com muita facilidade aprendem as técnicas modernas da mesma, ou da escultura e da decoração.

A arte popular, como a paciência inesgotável do povo lituano, continua sempre a mesma bela, calma e imortal. Ela acompanha o povo lituano no curso da vida, que o espalhou em toda superfície do globo, e esta arte simples e harmoniosa, serve para enfeitar as coisas da vida quotidiana.

Os lituanos, radicados na cidade de São Paulo cada ano organizam uma exposição de arte popular do seu país de origem, dando, assim, ao público amplos conhecimentos sobre o País do Cavaleiro Branco.

Do opuscolo "LITUANIA" — Comissão da Exposição da Lituania em SP — 1954

OI TU, AŽUOLĖLI Lietuvių liaudies daina

2	Ar lietutis lijo,
Ar sniegelis snigo,
Ar šalta žiemelė
Tave nuvytino? | 3 | - Nei lietutis lijo,
Nei sniegelis snigo,
Nei šalta žiemelė
Mane nuvytino. | 4 | Be girelės augau
Lygioj lygumėlėj,
Be žalių medelių,
Be drabnų lapelių. |
|---|--|---|---|---|--|

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banyš Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a, das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

LIETUVIŲ SAJUNGOS - ALIANÇA ŠALPOS DARBAI

Lietuvių Sąjungos - Aliança Valdyba (Valdyba . . .), reaguodama į vietinių ir lietuvių šalpos draugijų bei institucijų, o taipgi ir pavienių asmenų, prašymus, — suteikti medžiaginę paramą, — niekuomet neatsisakė ištiesti pagalbos ranką tiems, kurie jos buvo reikalingi. Ne užmerkė savo akių ir neužsklendė durų užsidarydama savo sienose, bet visuomet ir visada jas atverdavo, kas tik į jas klebeno. Žinoma, pagal savo išgales, pagal turimus išteklius. O juk nereikia užmiršti, jog Sąjunga nėra jokia pramonės bei prekybos bendrovė. Jos pajamos sudaromos iš mažo mėnesinio nario mokesčio (100 kruzeirų) ir iš surenkamos namų nuomos. O, namai, prieš puššimti metų statyti, ir tie šaukiasi "paramos" pašalinti trukumus, sulaukyti gedimus ir nudevėjimus, pagerinti nusemusią išvaizdą ir visokių visokiausių būtinų pataisymų. Prisimintina, su liūdesiu, dar ir tai, — kai Sąjunga, ne svetimųjų, o savųjų brolių, buvo norėta sugriauti, apiplėšti, jos turtą pasisavinti, — ne sunku bus įvertinti ir pripažinti jos atliktieji darbai. Žinoma, griovimo ir šėlimo audroje, kurią Sąjunga turėjo sutikti ir atlaikyti, paliktoji juodoji dėmė įsispaudė giliai lietuvių kolonijoje, ir ją sunku bus užmiršti.

Šiais metais pirmame pusmetyje, Sąjunga yra sušelpusi šias visuomenines šalpos įstaigas ir pavienius asmenis, kurių sąrašus ir padėkos laišku ištraukas, skelbiame mūsų narių ir lietuvių visuomenės žiniai.

1- FUNDAÇÃO ANTONIO PRUDENTE, Instituição Nacional contra câncer — Cr\$. 30.000,00;

2- FUNDAÇÃO PAULISTA CONTRA A HANSENIASE, (Fundação Paulista contra a lepra) — Cr.10.000,00;

3- CENTRO ESPIRITA "NOSSO LAR" CASA ANDRÉ LUIZ, Abrigo das crianças desamparadas — Cr\$. 10.000,00;

4- ASSOCIAÇÃO DE ASSISTÊNCIA À CRIANÇA DEFEITUOSA, Tratamentos de paralisias infantis, cerebrais, paraplegias e escolas para crianças — Cr\$. 10.000,00;

5- REINO DA GAROTADA DE

POA, Amparar e educar crianças orfãs e descalidas — Cr\$.10.000,00;

6- JUOZAS KARPAVIČIUS, auxilio e amparo no período da enfermidade — Cr\$.59.000,00;

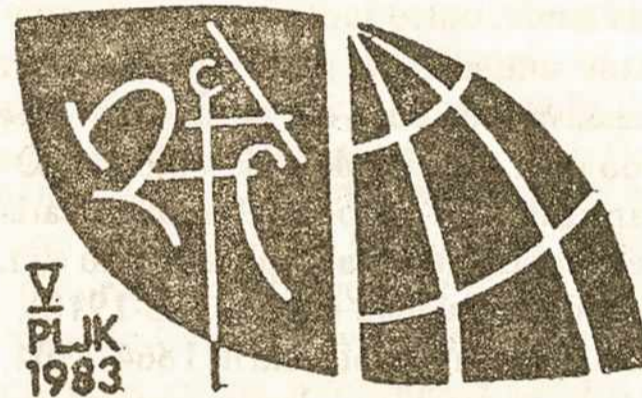
7- SEMANÁRIO LITUANŲ "MŪSŲ LIETUVA", contribuição para imprensa lituana — Cr\$.35.000,00;

8- PADRE FRANCESCO GAVENAS, contribuição semestral (de 1º de Junho a 31 de Dezembro de 1982), para necessitados e abandonados (Šalpos Ratelis) — Cr\$.70.000,00;

9- ASSOCIAÇÃO CRISTÃ CASA DE CRIANÇAS — Cr\$.100.000,00 em móveis e utensílios (usados).

P.S. Gavę iš Lietuvių Sąjungos-Aliança bile kokią auką — pinigais ar daiktais — prašome patvirtinti laišku Sąjungos Valdybai.

VALDYBA

Rugpiūčio 27, 1982

STOVYKLAVIETĖ IŠRINKTA PENKTAMAM PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESUI

Penktojo Lietuvių Jaunimo Kongreso (V PLJK) stovykla įvyks 1983 m. liepos 4–10 d. Oberlin College, apie 50 mylių nuo Clevelando, Ohio. Rengėjai mano kad dalyvaus apie 600 lietuvių jaunimo iš 12 kraštų. Stovyklos Techninės Ruošos Komisijai ir Stovyklos Programos Komisijai sutiko vadovauti Rusnė Kasputienė ir Birutė Bublienė.

V PLJK Studijų Dienos, kaip jau pranešta, įvyks 1983 m. liepos 11–21 d. Trent University prie Toronto. Numatyta kad dalyvaus 120 atstovų iš 12 kraštų. Be atstovų dalyvaus stebėtojų grupė: V PLJK Ruošos Komitetas, Studijų Dienų Techninės Ruošos Komisija, PLJS valdyba, bei kiti. Tad, Studijų Dienose iš viso dalyvaus apie 200 asmenų.

Akademines Programos Komisijos, Kongreso Vadovas jau beveik paruoštas. Šis sąsiuvinys bus pagrindiniai naudojami paruošti V PLJK atstovus Studijų Dienoms. Bet, Programos Komisija tikisi kad su Vadovu visas jaunimas galės nagrinėti V PLJK temas, ir tai

galės atrasti naujų idėjų kaip pravesti savo krašto einamuosius projektus.

Kongresui artėjant, Ruošos Komitetas siūnčia atstovus į kitus kraštus pradėti paruošti atvykstančius dalyvius. Laima Beržinytė ke liavo į Australiją; Violeta Abariūtė į Angliją, Vokietiją, ir Prancūziją; Arvydas Žygas į Braziliją ir Venecuelą; ir Zita Barsėnaitė į Vakarų Kanadą.

Neužilgo matysime marškinius (T-shirts) su užrašu "Keliamume į V Kongresą". Šie marškiniai jau platinami Australijoje ir Pietų Amerikoje, o netrukus pasirodys Kanadoje, JAV ir Europoje.

Antanas Augustaitis

P A V A S A R I S

Jau oru ir laukais skuba išsijuosęs pavasaris... Gamta atbunda ir žmonės atgyvėja. Kokią didelę jėgą turi saulė. "Ir saulė vėl gėlę žydėt prikėlė" — sako poetas. Taip ir žmogus ne tik kūnu, bet ir dvasia atgimsta, tyresnis, kilnesnis darosi — taip ir norisi apglėbti visą pasaulį. Deja, tamsiosios jėgos, kurioms nieko švento nėra, temdo šį pavasario jautrumą ir džiaugsmą. Jos žvangina moderniškiausiais ginklų išradimais ir kliedi apie baisiausius karus. Bet pažiūrėkim ką jaučia kiekvieno širdis apie pavasario grožį, linksmybę ir iškilnumą:

*Iškilmingai ateina pavasario dienos,
Saulė šviečia ir šildo karščiau,
čiurlena upeliai ir skaldo ledus.
Visur, visi laukai ir pievos,
dabinasi pumpurais, kad tik gražiau,
bunda gamta, palikus žiemužės miegus.*

*Veržias pavasaris pro šalčio namus,
atskrenda paukščiai iš visų šalių.
čiulba vieversys viršuj galvų rėžiant
arimą.*

*Rasomis basos kojos vylgys padus,
darbuotėje bus pilni laukai žmonių,
džiaugsmas širdis pildo-pavasario atėjimu.*

*Kur pažiūrėsi, visur linksmybė,
šniokščia upeliai, gieda paukšteliai,
aksomais pasipuošus gamta.
Mano gimtosios žemelės grožybė,
ten paguldyti tėvų, tėveliai,
ten pavasariais kaisyta mano LIETUVA!*

NEURÓTICOS ANÔNIMOS

Se você quer ajudar uma pessoa que está com depressão (neurose) insônia, ansiedade, solidão, insegurança e outros sintomas torturantes; ou se você for uma dessas milhares de pessoas, procure unir-se conosco na NA.

GRUPO SÃO CAETANO:

Av. Goiaz, 300

Reuniões: todas as 5as feiras às 20 hs.

Geriausia dovana

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

MŪSŲ ŽINIOS

MAIRONIO MINĖJIMAS

Šis minėjimas tikrai buvo kultūringas ir patriotinis, koks turėjo ir būti mūsų didžiojo Lietuvos poeto ir tautos dainiaus minėjimas. Pirmą kartą turbūt teko girdėti per visą programą puikiai ir taisyklingai skambant lietuvių ir brazilų kalbas, ypač lietuvių, kuri dažniausiai yra perduodama mūsų čia gimusio jauniuko su didžiai svetimu lietuvių kalbai akcentu.

Vienas iš kalbėtojų išsitarė, kad Mairomis niekuomet nei nepagalvojo, kad jis susilauks tokio minėjimo tolumoje Brazilijoje: tik betrukėjo pridėti ir, kad tokia taisyklinga lietuvių kalba, taip kaip jis rašė ir kitus mokino.

Negaliu nutylėti menininkės ponios St. Steponaitienės pasirodymo su Mairomio balade "Jūratė ir Kastytis". Tai buvo tikra staigmena, kuri visus nustebino, nes visą poemą ji atliko be jokio pagalbinio rašto, kaip tai dažnai atsitinka, kai matai kalbant ar dainuojant su didžiausiais užrašais rankose, kad padainuotų ar padeklamuotų vos kelias eilutes. O čia poetė tikrai meistriškai, atmintinai, atliko savo uždavinį, palikdama visiems puikiausią įspūdį ir pavyzdį, kaip galima su meile ir atsidavimu pasirošti ir pasiekti aukšto meno tobulumo.

Šio taip prakilnaus ir garbingo Tėvynės sūnaus sukaktį minint reikėjo užbaikti Lietuvos himnu. Jog tai yra Tėvynės malda, kuri Lietuvoje draudžiama. Mes, gyvendami laisvoje šalyje, bažnyčiose nuolat giedame "Marija, Marija", prašydami išgelbėti Tėvynę nuo priešų baisaus. Tokiu pat būdu turėtų būti nepamiršta įvairiuose viešuose minėjimuose ir kita Tėvynės malda, Lietuvos himnas, kuris mus ragina išpraieities semtis dvasinės stiprybės.

Šis taip kilnus minėjimas paliko visiems dalyvavusiems puikiausius prisiminimus ir davė progos visiems dvasiniai pakilti ir nusikristi į žaliuojančius mūsų Tėvynės laukus, užiančias girias bei miškus, kuriuos dainius aprašė ir apdainavo savo poezijose ir dainose. Apgailėti tenka tų, kuriems dėl įvairiausių priežasčių neteko pamatyti ir girdėti šio taip puikaus minėjimo, nežiūrint, kad mūsų visų pareiga kuo

30-TOS DIENOS MIŠIOS

už a.a. JURGI GOLSKI

bus atlaikytos šeštadienį, spalio 2 d. 19 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

skaitlingiausiai lankyti visus lietuviškus minėjimus ir parengimus, tuo parodant mūsų solidarumą ir patriotiškumą mūsų pavergtos Tėvynės atžvilgiu, kad pavergėjas matytų, jog mes nepamiršome ir niekuomet nepamiršime savo kenčiančios ir pavergtos Tėvynės.

Šia proga, noriu dar paminėti, kad visi turime būti dėkingi Brazilijos Lietuvių Bendruomenei, kuri mums nuolat suteikia galimybės dalyvauti puikiai paruoštuose pobūviuose, išvykose ir kit. Tikrai matome šios organizacijos svarbumą ir reikalingumą. Ji vienintelė visur atstovauja mūsų koloniją. Tad visi esame jai dėkingi, ypač Br. L. Bendruomenės Valdybai, kuriai vadovauja, jau ketvinti metai, ponas J. Tatarūnas. Tai vienas iš veikliausių pirmininkų, kuris nesigailėdamas nei savo lėšų, nei savo brangaus laiko, be mažiausio atlyginimo, su didžiausiu pasišventimu šiai organizacijai pirmininkauja ir dirba kartu su savo žmona ponija Vera Tatarūniene, kuri, nebūdama nei Valdyboje, taip pat dirba su tokiu pat pasišventimu. Ta mūsų padėka tegul bus nors menkutis moralinis jiems atlyginimas už tuos visus nuveiktus darbus lietuvių ir Tėvynės labui.

Kapit. J. Čiuvinškas

LIETUVIŠKAI KALBANČIOS JAPONIUKĖS

Anądien mane labai nustebino prie šv. Kazimiero p-jos vartų sutiktos dvi japoniukės, kurios užkalbino lietuviškai, be jokio svetimtautiško akcento: Labą dieną! Kaip einasi? ...

Mat, gražino E.E.P.A.M. mokyklai paskolintą lietuvišką kryžių ir atvežė mažą lietuviško stiliaus namuką. Ten jų klasė "mokslo, meno ir kultūros parodai" pasirinko LIETUVĄ. Ne tik kad išstudijavo Lietuvos istoriją, jos geografinę padėtį, religiją, kalbą, papročius, tradicines šventes, o ir ant scenos atkū-

rė "lietuviškas vestuves" prie tipiškai lietuviško kaimo namo, su lietuvišku kryžiumi ir "seklyčia", pilna lietuviškų rakandų. Visa tai lydėjo lietuviška muzika. Ir kas dar įdomiau – jaunieji vaidintojai ištirus sakinius tarė lietuviškai, ir mintinai, be jokios špargalkos.

Ir dabar, tos japoniukės, išeidamos atsisveikino: Labai ačiū! Sudie! Iki pasimatymo!

Ir tai vien tik, kad viena jų mokytoja, Janete Nikitin Zizienė (jos tėvas – jugoslavas) ir namie su vyru, ir susitikusi su lietuviais, kad ir mokinių tarpe, kalba tik lietuviškai. (PG)

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

MŪSU MIRUSIEJI

MARIJA LAZDAUSKIENĖ

mirė praeitą ketvirtadienį, rugsėjo 23 d. savo namuose V. Bertiogoj nuo širdies priepuolio. Velionė buvo gimusi Liepojoje (Latvijoje) 1901 m. rugpj. 1. ir Brazilijon atvyko prieš antrąjį pasaulinį karą.

Liūdesy paliko sūnų Rikardą su šeima ir dukterį. Duktė Leonita buvo atvažiavusi iš Vokietijos prieš mėnesį, kad galėtų praleisti kiek laiko su mama, bet deja, trumpai tegalėjo su ja pabūvoti: vietoj džiaugsmo, širdis prisipildė liūdesio dėl staigios mamos mirties.

A.a. Marija Lazdauskiene buvo palaidota V. Alpinos kapinėse. Kun. P. Rukšys atliko egzekviją namuose. 7-tos dienos mišios buvo rugsėjo 29 d. 19 val. šv. Karolio bažnyčioj, V. Bertiogoj.

Mirusiai mūsų sesei Amžina Ramybė, o giminėms gili užuojauta.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

MISIONIERIAUS JUBILIEJUS

Venezuelos Lietuvių Bendruomenė spalio 2–3 dd. nori atšvęsti Karake Popiežiškosios Lietuvių Misijos Venezueloje direktoriaus, kun. ANTANO PERKUMO, saleziečio, trigubą sukaktį: 50 m. vienuoliško gyvenimo, 40 m. kunigystės ir 30 m. religinės tarnybos Venezuelos lietuvių tarpe.

Į šias iškilmes Venezuelos Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvių Katalikų Misijos Tarybos vardu buvo pakviestas ir kun. Pr. Gavėnas, iš São Paulo.

KUN. ST. ŠILEIKA MONTREALY

Kun. Stasys Šileika, vyskupo V. Brizio pasiūlymu, Montrealy, Kanadoj, prišiemė tenykščią lietuvių šv. Kazimiero parapiją. Ji buvo likusi be klebono, kun. Feliksui Jucevičiui išvykus į Romą. Čia yra ir antra – Aušros Vartų – parapija, kurią aptarnauja TT. Jezuistai.

Montrealis yra antrasis didžiausias Kanados miestas. Šv. Kazimiero parapija yra pati pirmoji lietuvių emigrantų parapija; ateinančiais metais švęs 75 savo gyvavimo metus. Lietuvių priskaitoma 300 šeimų. "Sekmadieniais sueina ant pamaldų apie 200 lietuvių", rašo kun. Šileika.

Tuo tarpu siunčia visiems sanpauliečiams sveikinimų ir malonų prisiminimą, prašydamas jo nelengvą misiją palydėti broliška malda.

Jo adresas:

St. Casimir R.C. Church
3426 Parthenais
MONTREAL, P. Que.
H2K 3T7
C a n a d a

Maironio metų proga įsigykite naują MAIRONIO EILERAŠČIŲ Kasete – juostelę aktorius LAIMONO NORAIKOS deklamuota.

Su juostele duodama deklamuotų poezijų knygutė.

GARBES LITVAI STEPAS IR SALOMÉJA NARUŠIAI

Stepo Narušio 80 gimimo metų sukakties proga.

Širdingai dėkojame seniems ML bendradarbiams ir sveikiname sukaktuvininką.

Redakcija ir Administracija

Talka prie ML išsiuntinėjimo: Salomėja Narušienė, Angelika Trubienė, a.a. Jonas Dimša, a.a. Severa Musnickienė, a.a. Andrius Pupienis, a.a. Marcelė Stankevičienė ir Stepas Narušis.

STEPAS NARUŠIS SUKAKTUVININKAS

Spalio 3 p. STEPAS NARUŠIS švenčia 80-metį. Jį švenčia su padėka Dievui, savo žmonai Salomėjai ir geriems bičiuliams.

Stepas gimė 1902 m. spalio 3 d. Utenos apskr., Molėtų valsčiuje, Pakrižės kaime. Tėvai – Zigmas ir Salomėja Jakštutė Narušiai.

Tėvai buvo ūkininkai ir augino 8 vaikus. Dabar Stepui liko tik vienas gyvas brolis – kiti mirę jauno amžiaus.

Stepas gimtinėj pradėjo lankyti rusų mokyklą; paskui sekė vakarinius kursus lietuviškai.

Tarnavo Nepriklausomos Lietuvos kariuomenėj 1923-25 metais, Vytauto D. pulke. Grįžęs iš kariuomenės, dirbo Malėtų vartotojų kooperatyve. 1929 m. kovo mėnesį susituokė su Salomėja, kurią pažino toj pačioj pradžios mokykloj ir, už poros dienų, abudu išvyko į Braziliją.

Atvyko kaip tik ant didžiausios krizės – ir buvo sunku rasti darbo. Pagaliau, birželio mėnesį gavo pastovų darbą Antarktikoj, kur išdirbo 40 metų (perkeltas ir į fabrikančio raštinę). Dabar džiaugiasi pensija ir, progai pasitaikius, mielai dalyvauja su žmona visuose lietuvių parengimuose, šventėse bei ekskursijose.

Tarp kitų darbų, kuriuos atliko lais-

vu laiku, pabrėžtina jo pagalba lietuviškai spaudai: kas antradienį juodu abudu, Stepas ir Salomé, vis prisidėdavo prie ML-vos sulankstymo ir išsiuntimo.

P. Stepui ir poniai Salomėjai geriausios sėkmės ir gausios Aukščaisiuojo palaimos.

"Mūsų Lietuva"

STO ANDRE LIETUVIAMS

pranešama, kad nuo spalio mėnesio lietuviškos pamaldos yra nukeliamos iš pirmo į antrą mėnesio sekmadienį tą pačią valandą, Seselių Pranciškiečių mokykloje.

Spalio mėnesio mišios bus už Onos Serbentaitės - Opsendorf šeimos mirusių.

MOKINKIMĖS DAINOS MENO

Lietuvių Sąjungos Alianča Valdyba nutarė, šalia labdaros ir švietimo apimties užmojų, savo veikimo sritį praplėsti, suteikiant vieną stipendiją asmeniui, turinčiam talentą ir norą mokytis dainos meno (dainuoti). Piniginė pašalpa bus mokama sutartą mokslinimosi laiką. Kandidatuotis gali lietuviai bei lietuvių kilmės abiejų lyčių jaunuoliai nuo 18 iki 25 metų amžiaus. Kandidatai turi kreiptis pas Kazimierą Ambrozevičių raštu, Sąjungos-Alianča adresu, Rua Lituânia, 67 – São Paulo – 03184, su trumpa savo autobiografija.

VALDYBA